

อย่าประมาทในการปฏิบัติธรรม

การปฏิบัติธรรม
ทำแทนกันไม่ได้
เราต้องทำเอง

๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

อยากมีชีวิตอยู่
ต้องหายใจเอง
อยากเข้าถึงธรรม
ก็ต้องทำเอง

๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ต้องปฏิบัติธรรมเท่านั้นจึงจะเข้าถึงธรรม

จะทำทานด้วยภูเขาทองก็ลูกก็ตาม

ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมก็ไม่เข้าถึงธรรม

จะรักษาศีลมากแค่ไหนก็ตาม

ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมก็ไม่เข้าถึงธรรม

ต้องปฏิบัติธรรมอย่างเดียว...จึงจะเข้าถึงธรรม

๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

แม้มีबारมีมาก
ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม
ก็ไม่เข้าถึงธรรม

๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ความปรารถนา
ที่จะเข้าถึงธรรมกายนั้นมีทุกคน
แต่ความตั้งใจปฏิบัติให้เข้าถึงนั้นมีน้อย

เราต้องเอาชนะความเกียจคร้าน
หรือความตั้งใจชั่วคราวนี้ให้ได้
ในไม่ช้าก็จะสมหวังอย่างแน่นอน

๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

อย่าขาดการปฏิบัติธรรม แม้แต่เพียงวันเดียว

๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

อย่ามีข้อแม้
ข้ออ้าง เงื่อนไข
ในการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง

๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ฝึกใจให้หยุดนิ่งทุกวัน
ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด
เราจะไม่สูญเสียความสงบสุขของใจ

๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

อย่าไปคอยความพร้อม
แล้วจึงค่อยทำสมาธิ

ความพร้อมในโลกมนุษย์นี้หาได้ยาก
ทำทุกสิ่งไปพร้อม ๆ กัน
อย่าไปคอยให้ทุกสิ่งพร้อม

๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่าไปคอยความพร้อม

แล้วจึงค่อยทำสมาธิ

ความพร้อมอยู่ที่เรา

ลงมือทำอย่างต่อเนื่อง

เท่านั้นเอง

๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่าให้ความเกียจคร้าน
ประมาท ชะล่าใจ
ในการทำมาหากิน ความเจ็บไข้ได้ป่วย
ความเหนื่อย ความเพื่อย
อย่าเอาเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
มาเป็นข้ออ้างขัดขวางการปฏิบัติธรรม
เพื่อให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว

๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

แม้แต่พระบรมโพธิสัตว์...

เจ้าชายสิทธัตถะ

พระองค์มีความพร้อมมากกว่าเราในทุกด้าน

พระองค์ยังทรงสละทุกสิ่ง

เพื่อแสวงหาสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่พระองค์มี

๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ถ้าหากเราจะรอคอย...
ให้ชีวิตมีความพร้อมก่อน
จึงจะปฏิบัติธรรม
บางทีความตาย
ก็มาพรากเราไปเสียก่อน

๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เราสามารถเลื่อนเวลา
ของการปฏิบัติธรรมออกไปได้
แต่เราไม่สามารถผ่อนเวลา
กับพญามัจจุราชได้

๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เราไม่ควรเอาชีวิตของเราไปเสี่ยง
รอเข้าถึงธรรม...ในวันสุดท้ายของชีวิต

๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สงวนเวลาอันมีค่าเอาไว้
ทำหยุดทำนิ่งให้มากที่สุด

๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ใช้วันเวลาให้คุ้มค่า
ให้ใจของเราผูกพัน
อยู่กับการปฏิบัติธรรม

๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

อย่าประมาท
ให้ตั้งใจนั่งธรรมะ
ให้ละเอียดขึ้นไปเรื่อย ๆ
วันเวลามันผ่านไปเร็ว
อะไรที่จะประเสริฐกว่าธรรมะ
ไม่มีอีกแล้ว

๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ยังแข็งแรงกันอยู่...
ให้รีบชิงช่วง
ลუნั่งธรรมะกันให้เต็มที่
เพราะถ้าอายุมากแล้ว
จะนั่งกันได้ไม่เต็มที่

๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เราต้องรับผิดชอบต่อ
ในช่วงที่ยังแข็งแรง

ต้องคอยกระตุ้นจิตสำนึกซึ่งกันและกัน
เพราะนี่เป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิต

๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ถ้าไม่ตั้งใจนั่งธรรมะ
ก็ไม่ว่า...จะเกิดมาทำไม

เราจะอาศัยกายมนุษย์นี้
เพียงชั่วคราว
ให้รีบชิงช่วงความแข็งแรง
และสดชื่นของร่างกาย
ก่อนที่จะถูกช่วงชิงไป
ด้วยการหมั่นฝึกฝนอบรมจิตใจให้หยุดนิ่ง
ให้ทำอย่างจริงจัง

๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

วันคืนที่ล่วงไป ๆ
เรากำลังทำอะไรอยู่

เราใช้วันเวลาที่ผ่านไปอย่างคุ้มค่าหรือไม่
ใจของเราละเอียด สะอาด บริสุทธิ์
หยุดนิ่งกันได้มากน้อยเพียงใด

๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ต้องนั่งธรรมะกันให้เยอะๆ
ใจจะได้ละเอียด
หน้าที่ที่รับผิดชอบก็ต้องทำไป
ธรรมะก็ต้องนั่ง...ทำควบคู่กัน
ใช้วันเวลาให้คุ้มค่า
ถามตัวเองบ่อยๆ ว่า...
เรามีที่พึ่งภายในแล้วหรือยัง

๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

หรงแหนศูนย์กลางกายไว้ให้ดี

เหมือนเราหรงแหน

ลมหายใจเข้าออกอย่างนั้น

๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

เราต้องครอบครอง
ศูนย์กลางกาย
ของเราเองให้ได้

เราจะชนะเขา
ก็ตรงยึดกลางได้นี้แหละ

๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พุทธรัตตะ ธรรมรัตตะ สังฆรัตตะ

รัตตะ ๓ ประการนี้

ให้ติดอยู่ในใจตลอดเวลา

ให้เป็นที่พักในยามว่าเหว่ ยามเหงา

ยามเศร้า ชิม เจริญ เครียด เปื่อ กลุ้ม

๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

ต้องหมั่นฝึกฝนอบรมใจ
จะต้องหยุดใจให้ได้
หยุดไม่ได้...อันตราย

๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

หมั่นฝึกฝนอบรมใจของเราให้หยุดนิ่ง
ให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวให้ได้

อย่างน้อยก็ให้ได้ดวงธรรมใสๆ

ติดอยู่กลางกายตลอดเวลา

ก็พอจะเป็นเครื่องอุ่งใจว่า

ชีวิตของเราจะปลอดภัย

ในปรโลก ในสังสารวัฏ

๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อดีตที่ผิดพลาดให้ตีดทิ้งไป
ลืมไปให้หมด
ปัจจุบันก็หมั่นฝึกฝนอบรมใจ
สั่งสมบุญบารมี
ทั้งทาน ศีล ภาวนา ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ต้องรักษาความละเอียดของใจเอาไว้
และเมื่อใจเราละเอียดแล้ว
...ก็อย่าไปทำให้หยาบ
เพราะในชีวิตประจำวัน
มีเรื่องที่จะทำให้ใจหยาบเยอะ

>>>>>

จิตเราจะหายากก็เพราะมีเรื่องหายาบเข้ามากระทบ

จิตเราจึงซึมซับเรื่องหายาบเข้ามา

ความจริงการทำให้จิตหายาบ

ไม่ยาก..แป๊บเดียวก็หายาบ

แต่ทำให้จิตละเอียดดี...ยาก

กว่าจะดำ ๆ ใจให้ละเอียดได้ ไม่ใช่่ง่าย

เพราะฉะนั้นต้องวางแผนความละเอียดเอาไว้

๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ถ้าเราทำเสียงดังไปรบกวนสมาธิของเขา
จะทำให้ทุกชาติที่เกิดมา
เวลาปฏิบัติธรรมจะบรรลุธรรมได้ยาก
เวลานั่งธรรมะกำลังจะดี ๆ
ก็จะมีอุปสรรคเกิดขึ้น
ทำให้เราต้องเลิกละความเพียร
อวัยวะที่เกี่ยวกับการฟังเสียงของเรา
จะใช้ไม่ค่อยได้ดี อย่างน้อยก็ ๕๐๐ ชาติ

๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ปฏิบัติธรรม
ให้พบพระธรรมกายให้ได้
ชีวิตถึงจะปลอดภัย
และมีชัยชนะ

๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

